

UOHSX00642NV

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R30/2014/VZ-15744/2014/310/MLr

Brno: 25. července 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 30. 1. 2014, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 6. 2. 2014 navrhovatelem –

- družstvem **Mega Trans – výrobní družstvo invalidů**, IČ 28998791, se sídlem Kopaninská 207, 252 25 Ořech,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-338/2014/514/AŠu ze dne 24. 1. 2014, vydaného ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **České republiky – Ministerstva vnitra**, IČ 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha - Holešovice,

učiněných v otevřeném zadávacím řízení na nadlimitní veřejnou zakázku s názvem „Polobotky P ČR 2012 a polobotky P ČR 2012 letní – nákup pro roky 2013 a 2014“, jehož oznámení bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 23. 5. 2013 a uveřejněno dne 24. 5. 2013 pod evidenčním číslem 216048 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 5. 2013 pod evidenčním číslem 2013/S 101-172858, a jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč–

- obchodní společnost **BLAŽEK PRAHA a.s.**, IČ 25624407, se sídlem U továren 261/27, 102 00 Praha 10 – Hostivař,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na ustanovení § 90 odst. 5 citovaného zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-338/2014/514/AŠu ze dne 24. 1. 2014

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jenž je dle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹), příslušný k dohledu nad dodržováním zákona, obdržel dne 3. 10. 2013 návrh družstva Mega Trans – výrobní družstvo invalidů, IČ 28998791, se sídlem Kopaninská 207, 252 25 Ořech (dále jen „**navrhovatel**“), ze dne 2. 10. 2013 na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů veřejného zadavatele – České republiky – Ministerstva vnitra, IČ 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Polobotky P ČR 2012 a polobotky P ČR 2012 letní – nákup pro roky 2013 a 2014“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném zadávacím řízení dle ustanovení § 27 zákona, jehož oznámení bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 23. 5. 2013 a uveřejněno dne 24. 5. 2013 pod evidenčním číslem 216048 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 28. 5. 2013 pod evidenčním číslem 2013/S 101-172858 (dále jen „**návrh**“). Navrhovatel návrhem napadá rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a domáhá se jeho zrušení.
2. Navrhovatel společně s návrhem podal i návrh na nařízení předběžného opatření spočívajícího v uložení zákazu zadavateli uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku.
3. Úřad přípisem č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-19449/2013/514/AŠu ze dne 9. 10. 2013 oznámil zahájení správního řízení všem účastníkům správního řízení, tj. zadavateli, navrhovateli a vybranému uchazeči – obchodní společnosti BLAŽEK PRAHA a.s., IČ 25624407, se sídlem U továren 261/27, Hostivař, 102 00 Praha 10 (dále jen „**vybraný uchazeč**“), a v tomto přípisu konstatoval, že předmět správního řízení je vymezen obsahem návrhu. Dne 10. 10. 2013 Úřad obdržel vyjádření zadavatele k návrhu navrhovatele a dokumentaci k veřejné zakázce.
4. Úřad ve výroku 1. usnesení č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-19944/2013/514/AŠu ze dne 16. 10. 2013 uložil navrhovateli, aby ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil návrh o doklad o složení kauce ve výši 100 700 Kč. Ve výroku 2. citovaného usnesení Úřad s odkazem na ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), správní řízení přerušil do uplynutí lhůty pro doplnění návrhu o doklad o složení kauce.

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení.

5. Dne 23. 10. 2013 navrhovatel doplnil návrh o doklad o složení kauce ve výši 100 700 Kč.
6. Úřad ve výroku 1. usnesení č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-20903/2013/514/AŠu ze dne 7. 11. 2013 účastníkům správního řízení určil s odkazem na ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu lhůtu do 14. 11. 2013, ve které byli oprávněni navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko. Ve výroku 2. citovaného usnesení Úřad zadavateli určil lhůtu nejpozději jeden den po provedení příslušného úkonu, ve které byl zadavatel povinen podat Úřadu informaci o dalších úkonech, které provede v zadávacím řízení na veřejnou zakázku v průběhu správního řízení.
7. Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-22236/2013/514/AŠu ze dne 14. 11. 2013 zamítl návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření, kterým se domáhal uložení zákazu zadavateli uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku dle ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) zákona. Citované rozhodnutí nabylo právní moci.
8. Navrhovatel dne 14. 11. 2013 učinil návrh na provedení důkazů znaleckým posudkem soudního znalce PhDr. Tomáše Mikulaščíka, a listinami – výzvou obchodní společnosti Prabos plus a.s. adresovanou zadavateli ze dne 5. 9. 2013, stanoviskem zadavatele k výzvě společnosti Prabos plus a.s. ze dne 16. 10. 2013, a opakovanou výzvou společnosti Prabos plus a.s. ze dne 21. 10. 2013 adresovanou zadavateli.
9. Vybraný uchazeč podáním ze dne 14. 11. 2013 (doručeným Úřadu dne 18. 11. 2013) požádal Úřad o prodloužení lhůty určené ve výroku 1. usnesení č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-20903/2013/514/AŠu ze dne 7. 11. 2013, aby mohl doplnit své vyjádření, resp. důkazní návrhy.
10. Úřad ve výroku 1. usnesení č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-22624/2013/514/AŠu ze dne 20. 11. 2013 určil účastníkům správního řízení lhůtu do 27. 11. 2013, ve které byli oprávněni navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko. Ve výroku 2. citovaného usnesení Úřad určil navrhovateli lhůtu do 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení, ve které byl povinen předložit originál znaleckého posudku PhDr. Tomáše Mikulaščíka ze dne 5. 11. 2013 a doložit originál plné moci k zastupování v tomto správním řízení pro JUDr. Svatavu Hilgartovou, bytem 252 19 Rudná, Havlíčkovo náměstí 22. Navrhovatel dne 27. 11. 2013 předložil Úřadu požadovaný originál znaleckého posudku a plnou moc pro JUDr. Svatavu Hilgartovou ze dne 14. 10. 2011, kterou předseda navrhovatele (družstva), obchodní společnost P-Konex a.s., IČ 29015324, se sídlem Kopaninská 207, 252 25 Ořech, coby statutární orgán navrhovatele, zmocnila JUDr. Svatavu Hilgartovou k tomu, aby vykonávala práva a povinnosti spojené s členstvím ve statutárním orgánu navrhovatele.
11. Úřad ve správním řízení dále vydal usnesení č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-23692/2013/514/AŠu ze dne 4. 12. 2013, kterým určil účastníkům řízení lhůtu sedm dnů ode dne doručení tohoto usnesení, ve které byli oprávněni vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a zároveň v odůvodnění konstatoval, že ve věci bylo ukončeno shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 50 správního řádu.
12. Úřad přípisem č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-24218/2013/514/AŠu ze dne 11. 12. 2013 požádal obchodní společnost Institut pro testování a certifikaci, a.s., se sídlem tř. T. Bati 299, 764 21 Zlín, o informaci, zda „zkoušené vzorky obuvi vybraného uchazeče (...) polobotky R ČR 2012 celoroční (...) polobotky P ČR letní 2012 perforované (...) svým celkovým vzhledem,

konstrukčním, materiálovým a barevným provedením odpovídají Technickým podmínkám, které jsou součástí nabídky vybraného uchazeče (...) a které byly opatřeny plombou Institutu pro testování a certifikaci a.s. (...), zejména zda předložené vzorky splňují svými parametry požadavky na zde uváděnou obvodovou skupinu H, a dále zda to, že tyto technické podmínky byly opatřeny plombou zároveň znamená, že odpovídají Technickému popisu – Specifikaci předmětné veřejné zakázky“. Dne 17. 12. 2013 Institut pro testování a certifikaci, a.s. poskytl Úřadu své sdělení k této žádosti.

13. Dne 19. 12. 2013 zadavatel v podání č. j. PPR-4217-104/ČJ-2012-990640 z téhož dne sdělil Úřadu, že dne 19. 12. 2013 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku s vybraným uchazečem.
14. Úřad z oznámení o zadání veřejné zakázky uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. 12. 2013 pod evidenčním číslem 7303011016048 zjistil, že veřejná zakázka byla zadána.

II. Napadené usnesení

15. Úřad s ohledem na procesní stav věci vydal usnesení č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-338/2014/514/AŠu ze dne 24. 1. 2014 (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým správní řízení s odkazem na ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil, neboť žádost (návrh) navrhovatele ze dne 2. 10. 2013 se stala zjevně bezpředmětnou.
16. Úřad výrok napadeného usnesení odůvodnil tím, že vzhledem k tomu, že zadávací řízení bylo ukončeno uzavřením smlouvy, není možné v řízení dosáhnout výsledku řízení, kterého se navrhovatel domáhal (tj. zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nevhodnější nabídky). Úřad dospěl k závěru, že návrh navrhovatele se tak stal zjevně bezpředmětným, a nastala tedy skutečnost, která je důvodem pro zastavení správního řízení dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

III. Námitky rozkladu

17. Z dokladu o doručení napadeného usnesení navrhovateli, který je součástí správního spisu, vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 27. 1. 2014. Jak vyplývá ze správního spisu (z obálky této zásilky), navrhovatel dne 4. 2. 2014 podal poštovní zásilku adresovanou Úřadu, která obsahovala rozklad proti napadenému usnesení, držiteli poštovní licence. Navrhovatel tak podal rozklad ve lhůtě pro podání rozkladu.
18. Navrhovatel brojí proti napadenému usnesení v celém rozsahu a navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Nesprávné právní posouzení - aplikace nesprávné právní normy na zjištěný stav věci Úřadem

19. Navrhovatel namítá, že když Úřad správní řízení zastavil s odkazem na ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, učinil tak v rozporu s platnou právní úpravou. Navrhovatel tuto námitku rozkladu odůvodňuje tím, že ustanovení § 66 správního řádu je v případě správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele nahrazeno ustanovením § 117a zákona, přičemž úprava správního řízení v režimu zákona má aplikační přednost před obecnou úpravou správního řízení dle správního řádu, jak ostatně vyplývá z ustanovení § 1 odst. 2 správního řádu, dle kterého správní řád nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup. Navrhovatel uvádí, že v režimu zákona lze zastavit správní řízení pouze dle ustanovení § 117a zákona; jiné důvody pro zastavení

správního řízení (zahájeného na návrh). Ustanovení § 66 správního řádu se tak dle navrhovatele na správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele nepoužije ani podpůrně.

Právně nesprávný postup Úřadu ve správním řízení

20. Navrhovatel dále vytýká Úřadu, že zmaření účelu správního řízení (bezpředmětnost návrhu) způsobil sám Úřad svou nečinností. Dle navrhovatele Úřad nejprve svým neodůvodněným (a těžko odůvodnitelným) rozhodnutím zamítl jeho návrh na nařízení předběžného opatření a následně vyčkával s meritorním ukončením věci na to, dokud zadavatel neuzavřel smlouvu s vybraným uchazečem. Navrhovatel konstatuje, že takový způsob vedení řízení je v rozporu s účelem zákona; smyslem předběžného opatření je zajištění účelu správního řízení právě v situacích, ve kterých reálně hrozí, že zadavatel účel řízení zmaří dříve, než bude věc meritorně posouzena a rozhodnuta Úřadem jako orgánem dohledu nad dodržováním zákona. Navrhovatel je přesvědčen, že pokud nebylo možno meritorně ukončit správní řízení před ukončením lhůty dle ustanovení § 111 odst. 5 zákona, byl Úřad povinen zajistit, aby účelu přezkumného řízení bylo dosaženo. Úřad je povinen dle navrhovatele zajistit splnění účelu správního řízení vždy, když je jeho účel ohrožen; k nařízení předběžného opatření je třeba přistoupit tím spíše, čím je řízení složitější, a čím pravděpodobnější je předpoklad prodloužení řízení nad zákonem stanovenou délkou.

Povinnost Úřadu posoudit, zda zadavatel spáchal správní delikt

21. Navrhovatel uvádí, že okolnost, že Úřad „dovolil zadavateli v průběhu přezkumného řízení uzavřít smlouvu o plnění veřejné zakázky, jej ovšem nezavazuje povinnosti návrh navrhovatele ze dne 2. 10. 2013 věcně projednat a pochybeními zadavatele v zadávacím řízení se zabývat z hlediska event. naplnění znaků skutkové podstaty některého ze správních deliktů“.

Nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí Úřadem

22. Navrhovatel dále konstatuje, že Úřad v daném případě zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí čtyřnásobně překročil, aniž by projednal meritum věci; kupní smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena dne 19. 12. 2013, tedy 77 dní po zahájení správního řízení. Úřad dle navrhovatele měl dostatečný časový prostor a dostatek podkladů, aby rozhodl v meritu.
23. Navrhovatel poukazuje na to, že Úřad v průběhu řízení prodlužoval lhůtu stanovenou účastníkům správního řízení, ve které byli oprávněni navrhopvat důkazy a podávat jiné návrhy. Úřad byl povinen při posouzení žádosti o prodloužení lhůty zkoumat, zda tato žádost není účelová, a zda prodloužením lhůt nebude ohrožen účel řízení nebo porušena rovnost účastníků. Navrhovatel uvádí, že „otázkou zůstává, zda vybraný uchazeč nakonec prodloužené lhůty k navrhování důkazů využil“.

Újma navrhovatele způsobená nesprávným úředním postupem Úřadu

24. Navrhovatel vytýká Úřadu, že se dopustil celé řady procesních pochybení, v jejichž důsledku navrhovateli vznikla těžko nahraditelná újma na jeho právech, přičemž poslední procesní chybou je dle navrhovatele zastavení správního řízení dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

IV. Řízení o rozkladu

25. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-2936/2014/514/AŠu ze dne 10. 2. 2014 určil zadavateli a vybranému uchazeči lhůtu pět dnů ode dne doručení tohoto usnesení, ve které byli oprávněni vyjádřit se k rozkladu navrhovatele.
26. Dne 11. 2. 2014 bylo Úřadu doručeno podání zadavatele, ve kterém uvedl, že odůvodnění rozkladu nesměřuje proti postupu zadavatele a z tohoto důvodu se zadavatel tak nehodlá k obsahu rozkladu vyjadřovat. Vybraný uchazeč se v určené lhůtě ani později k podanému rozkladu nevyjádřil.
27. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení postupem dle ustanovení § 87 správního řádu, a proto v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu předal správní spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu.

Stanovisko předsedy Úřadu

28. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, jež jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, a dále správnost napadeného usnesení v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
29. Úřad tím, že správní řízení zastavil s odkazem na ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, protože návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětným, rozhodl správně a zákonně. Dále uvádím, že s námitkami rozkladu navrhovatele jsem se neztotožnil, protože s ohledem na okolnosti případu nemohou obstát.
30. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem rozhodl potvrdit napadené usnesení a navrhovatelem uplatněný rozklad zamítnout. Vypořádání všech námitek rozkladu je provedeno v pořadí odpovídajícím podstatě věci výroku napadeného usnesení.

V. K námitkám rozkladu

Právně nesprávný postup Úřadu ve správním řízení

31. Navrhovatel namítá, že Úřad neodůvodněným rozhodnutím č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-22236/2013/514/AŠu ze dne 14. 11. 2013 zamítl jeho návrh na nařízení předběžného opatření a následně vyčkával s vydáním meritorního rozhodnutí na to, dokud zadavatel neuzavřel smlouvu s vybraným uchazečem.
32. K této námitce napadající vedení správního řízení Úřadem uvádím, že je nedůvodná, neboť tvrzení uvedená navrhovatelem nemají opory v průběhu správního řízení tak, jak je petrifikován ve správním spise.
33. Smyslem nařízení předběžného opatření podle ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) zákona je zabránění vzniku složitých obchodně-právních vztahů, které by vznikly v rozporu se zákonem. Na rozdíl od rozhodnutí ve věci samé se Úřad v rozhodnutí, jímž je nařízeno předběžné opatření, zabývá otázkou, zda vznik složitých a těžko napravitelných právních vztahů hrozí, a zda je nutné ve smyslu ustanovení § 117 odst. 1 zákona zajistit účel správního řízení.

Zákonný rozsah odůvodnění rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření je dán právě těmito relevantními otázkami, jež je Úřad povinen posoudit. Přestože se navrhovatel odůvodnění rozhodnutí č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-22236/2013/514/AŠu ze dne 14. 11. 2013, kterým Úřad zamítl jeho návrh na nařízení předběžného opatření, může jevit jako „neodůvodněné“ nebo „těžko odůvodnitelné“, tak splňuje náležitosti odůvodnění rozhodnutí správního orgánu dle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, dle kterého se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

34. Navrhovatel dále vytýká Úřadu, že pokud ve správním řízení již nebylo možné meritorně rozhodnout před ukončením lhůty dle ustanovení § 111 odst. 5 zákona, byl Úřad povinen zajistit, aby účelu přezkumného řízení bylo dosaženo.
35. K tomu uvádím, že námitka rozkladu je nedůvodná. Dle ustanovení § 111 odst. 5 zákona, na které odkazuje navrhovatel, platí, že pokud zadavatel podaným námitkám ve lhůtě podle ustanovení § 111 odst. 1 zákona nevyhověl, nesmí zadavatel před uplynutím lhůty pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, a je-li tento návrh podán včas, ve lhůtě 45 dnů ode dne doručení námitek uzavřít smlouvu; pokud zadavatel o námitkách nerozhodl ve lhůtě podle odstavce 1, platí, že námitkám nevyhověl; je-li před uplynutím lhůty podle věty první řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zastaveno, zákaz uzavřít smlouvu se ruší dnem zastavení řízení.
36. Z žádného ustanovení správního řádu nebo zákona pak nevyplývá povinnost Úřadu nařídit předběžné opatření (spočívající v uložení zakazu zadavateli uzavřít smlouvu), jestliže uplyne 45 denní lhůta ve smyslu ustanovení § 111 odst. 5 zákona, ve které nesmí zadavatel uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku.
37. Naopak dle ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) zákona platí, že Úřad *může* před vydáním rozhodnutí ve správním řízení zahájeném podle ustanovení § 113 zákona v rozsahu nezbytně nutném na návrh účastníka řízení nebo z moci úřední k zajištění účelu řízení nařídit zadavateli předběžné opatření spočívající v zakazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. Jak vyplývá z citovaného ustanovení zákona, s podaným návrhem na vydání předběžného opatření není bezprostředně spojena povinnost správního orgánu (zde Úřadu) toto předběžné opatření nařídit. Jinak řečeno, na vydání předběžného opatření není právní nárok, neboť úvaha o tom, zda k vydání předběžného opatření přistoupit či nikoli, spadá do mezí tzv. *diskreční pravomoci správního orgánu* (tj. správního uvážení). V této souvislosti odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 25/2002-42 ze dne 23. 3. 2005, dle kterého *„Absolutní či neomezené správní uvážení v moderním právním státě neexistuje. Každé správní uvážení má své meze, vyplývající v první řadě z ústavních principů zakazu libovůle, principu rovnosti, zakazu diskriminace, příkazu zachovávat lidskou důstojnost, principu proporcionality atd. Dodržení těchto mezí podléhá soudnímu přezkumu“*.
38. Úřad návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření projednal a rozhodnutím č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-22236/2013/514/AŠu ze dne 14. 11. 2013 tento návrh zamítl. Úřad tento výrok odůvodnil tím, že *„po předběžném posouzení případu dospěl k závěru, že důvody uvedené v návrhu nesvědčí o nutnosti vydat předběžné opatření“*, přičemž své

rozhodnutí založil na návrhu navrhovatele, vyjádření zadavatele ze dne 9. 10. 2013 a na dokumentaci o veřejné zakázce jako na podkladech pro vydání právě citovaného rozhodnutí. V postupu Úřadu při rozhodování o návrhu navrhovatele (na nařízení předběžného opatření) a v tom, že Úřad nenařídil předběžné opatření z moci úřední ani po vydání rozhodnutí, kterým zamítl návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření, jsem neshledal ani prvky libovůle, porušení principu rovnosti účastníků správního řízení, projevy diskriminace vůči navrhovateli ze strany Úřadu ani porušení principu proporcionality ve smyslu výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu.

39. Navrhovatel podpořil námitku rozkladu rovněž argumentací, že *„čím je řízení složitější, a čím pravděpodobnější je předpoklad prodloužení řízení nad zákonem stanovenou délkou“*, je Úřad povinen přistoupit k nařízení předběžného opatření. K tomu uvádím, že správní orgány jsou povinny zachovat rovné postavení (dotčených) osob při uplatňování svých procesních práv ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 správního řádu a zároveň dle téhož ustanovení správního řádu jsou správní orgány povinny postupovat vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou. Úřad jako správní orgán tak vůči všem dotčeným osobám přistupuje rovně, přičemž ke každému správnímu řízení a otázkám v něm řešeným přistupuje v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů a věnuje jim stejnou (rovnou) kvalifikovanou péči. Argumentace, že u složitějších případů je Úřad povinen nařídít předběžné opatření, je v rozporu se zásadou rovnosti dotčených osob při uplatňování svých procesních práv, resp. ústavní zásadou rovnosti osob před zákonem. Složitost případu má na rozdíl od diskrečního uvážení Úřadu, zda nařídít předběžné opatření, právní relevanci pro stanovení lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 71 správního řádu. Námitka navrhovatele je tak nedůvodná.

Nesprávné právní posouzení - aplikace nesprávné právní normy na zjištěný stav věci Úřadem

40. Navrhovatel brojí proti tomu, že Úřad správní řízení právně nesprávně zastavil podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu; dle navrhovatele byl Úřad povinen aplikovat na zjištěný stav věci pouze zákon, v jehož režimu je Úřad povinen vést správní řízení o přezkoumání úkonů (zahájeného návrhem). Navrhovatel konstatuje, že právní úprava týkající se zastavení správního řízení dle správního řádu se v daném případě vůbec neaplikuje.
41. Úřad v průběhu tohoto správního řízení správně zjistil, že v průběhu správního řízení zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na veřejnou zakázku; zadavatel tedy zadal veřejnou zakázku.
42. Dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu platí, že řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Dle ustanovení § 1 odst. 2 správního řádu zároveň platí, že tento zákon (správní řád) nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.
43. Dle ustanovení § 1 odst. 2 správního řádu, na který ostatně odkazuje v rozkladu i navrhovatel, platí, že tento zákon (správní řád) nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup. Zde správní řád upravuje vztah správního řádu a zvláštních zákonů jako tzv. *zásadu subsidiarity* správního řádu (z lat. *subsidiaris* – pomocný, podpůrný). Díkce zákona (o veřejných zakázkách) nevyklučuje subsidiární aplikaci správního řádu jako obecného právního předpisu při postupu Úřadu ve správním řízení. Při každém

jednotlivém postupu pak Úřad zvažuje, zda a do jaké míry ve smyslu a v souladu s ustanovením § 1 odst. 2 správního řádu je povinen správní řád aplikovat.

44. Zákon (jako *lex specialis*) nestanoví žádný postup Úřadu v případě, kdy nelze o meritů rozhodnout, neboť došlo k uzavření smlouvy, a proto se v daném případě aplikuje pro řádné ukončení správního řízení správní řád, resp. konkrétně ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, které na daný stav věci dopadá. V tomto smyslu je námitka navrhovatele o tom, že úprava správního řízení dle zákona má aplikační přednost před obecnou úpravou dle správního řádu, nedůvodná, neboť správního řádu se v řízení o přezkoumání úkonu zadavatele použije vždy tehdy, když zákon (o veřejných zakázkách) nestanoví jiný postup. V daném případě zákon (jako *lex specialis*) nestanoví jiný postup, jestliže nastanou skutkové okolnosti spočívající v tom, že nelze o meritů věci rozhodnout z důvodu ukončení zadávacího řízení.
45. V této souvislosti uvádím, že zákon (o veřejných zakázkách), na rozdíl od ustanovení § 262 zákona č. 280/2009 Sb., daňových řád, ve znění pozdějších právních předpisů („*Při správě daní se správní řád nepoužije*“), subsidiaritu správního řádu nevylučuje. Při každém konkrétním postupu ve správním řízení je tak Úřad (a v řízení o rozkladu předseda Úřadu) povinen zvažovat, zda a v jaké míře aplikuje ve správním řízení správní řád jako *obecný právní předpis (lex generalis)*.
46. V daném případě Úřad na procesní stav věci aplikoval správný právní předpis a v jeho rámci správnou normu, když správní řízení o návrhu navrhovatele zastavil s odkazem na ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. K tomu uvádím, že námitka navrhovatele je nedůvodná. V této souvislosti rovněž odkazuji na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012, který připouští, že lze správní řízení vedené v režimu zákona zastavit dle ustanovení § 66 správního řádu („*Podle zdejšího soudu tak bude namísto podle citovaného ustanovení [pozn. předsedy Úřadu: 90 odst. 1 písm. a) správního řádu] postupovat vždy tehdy, dojde-li k situaci, s níž zákon spojuje zastavení řízení, tj. nastanou-li důvody předvídané v § 66 správního řádu (např. zadavatel vzal svoji žádost zpět, žádost se stala bezpředmětnou, žadatel zemřel nebo zanikl) nebo důvody pro zastavení řízení podle ZVZ. Tyto jsou zakotveny v § 117a ZVZ*“).
47. K této námitce rozkladu dále uvádím, že dle ustanovení § 118 odst. 1 zákona platí, že nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele. Dle ustanovení § 118 odst. 5 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 1 zákona nebo ustanovení § 118 odst. 2 zákona (*dle ustanovení § 118 odst. 2 zákona Úřad svým rozhodnutím na základě návrhu podle § 114 odst. 2 uloží zákaz plnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku*).
48. V průběhu daného správního řízení však zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, a tedy není (a v době vydání napadeného usnesení nebylo) právně možné návrhu ve smyslu ustanovení § 118 odst. 1 zákona vyhovět, a tedy zrušit výběr nejvhodnější nabídky

provedený zadavatelem, čehož se právě navrhovatel návrhem na zahájení správního řízení domáhá.

49. Rovněž není právně možné návrh zamítnout dle ustanovení § 118 odst. 5 písm. a) zákona, neboť vůbec nelze meritorně posuzovat důvodnost nebo nedůvodnost návrhu, kterým se navrhovatel domáhá zrušení úkonu zadavatele. Nelze-li tedy vyhovět návrhu (zrušit napadený úkon zadavatele nebo celé zadávací řízení), protože zadavatel již uzavřel smlouvu, není možné ve správním řízení vedeném o takovém návrhu právně posuzovat, zda zadavatel dodržel nebo nedodržel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky a zda tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
50. Správní řízení (o návrhu navrhovatele směřující ke zrušení úkonu zadavatele nebo celého zadávacího řízení) v režimu zákona směřuje k rychlé a účinné (efektivní) obraně dodavatelů proti případným nezákonným úkonům zadavatele (které podstatně ovlivnily nebo mohly ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky); cílem této obrany proti úkonům zadavatele je zrušení napadeného úkonu (nebo celého zadávacího řízení). Takové správní řízení lze v souladu se zákonem (a správním řádem) vést pouze tehdy, jsou-li splněny všechny podmínky, za kterých může být rozhodnuto o merituu věci (o zrušení úkonu zadavatele nebo celého zadávacího řízení). Jednou z podmínek, za které lze rozhodnout o merituu věci, je dosud neukončené zadávací řízení.
51. V daném případě tak v důsledku uzavření smlouvy na veřejnou zakázku bylo vyloučeno o návrhu meritorně rozhodovat.
52. Zákon dále v ustanovení § 117a zákona a ustanovení § 118 odst. 5 písm. c) a d) zákona upravuje rozhodnutí, kterými lze správní řízení (o návrhu navrhovatele, kterým se domáhá zrušení úkonů zadavatele nebo celého zadávacího řízení) ukončit.
53. Dle ustanovení § 117a zákona Úřad zahájené řízení zastaví, jestliže návrh nemá předepsané náležitosti podle ustanovení § 114 odst. 3 zákona a navrhovatel jej ve lhůtě stanovené Úřadem nedoplní; nebo nebyla s podáním návrhu složena kauce ve výši podle ustanovení § 115 odst. 1 zákona a navrhovatel kauci nesložil ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem; nebo návrh nebyl doručen Úřadu a zadavateli ve lhůtách podle ustanovení § 114 odst. 4 nebo 5 zákona. Dle ustanovení § 118 odst. 5 písm. c) zákona Úřad návrh zamítne, návrh nebyl podán oprávněnou osobou. Dle ustanovení § 118 odst. 5 písm. d) zákona Úřad návrh zamítne, pokud návrh nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle tohoto zákona v zadávacím řízení. Zákon neopravuje jiný postup, dle kterého by Úřad byl oprávněn ukončit správní řízení (o návrhu navrhovatele proti úkonu zadavatele v zadávacím řízení). Žádné z výše citovaných ustanovení však nelze aplikovat na předmětný stav věci, tedy na procesní stav správního řízení o návrhu navrhovatele směřující ke zrušení úkonu zadavatele (nebo celého zadávacího řízení) v případě, kdy v důsledku uzavření smlouvy na veřejnou zakázku je zadávací řízení ukončeno.

Povinnost Úřadu posoudit, zda zadavatel spáchal správní delikt

54. Navrhovatel uvádí, že i když byla uzavřena smlouva, je povinen návrh projednat a pochybeními zadavatele se zabývat, eventuálně i z hlediska naplnění znaků skutkové podstaty některého ze správních deliktů.

55. K povinnosti Úřadu projednat návrh, přestože se stal bezpředmětným, uvádím, že konstrukce takové povinnosti Úřadu jako správního orgánu je v rozporu s procesní úpravou řízení zahájeného na návrh, který se stal právě zjevně bezpředmětným. Úřad a rovněž jeho předseda zkoumají v každém okamžiku správního řízení (zahájeného na návrh směřující ke zrušení úkonu zadavatele nebo celého zadávacího řízení), zda jsou splněny podmínky pro to, aby mohlo být ve věci meritorně rozhodnuto. Není-li splněna byť jedna podmínka, není Úřad oprávněn skutkově zjišťovat a právně posuzovat úkony zadavatele, neboť jak konstatoval příhodně Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí, *„není možno v řízení dosáhnout výsledku řízení, kterého se domáhal“*. Meritorní posouzení věci a zrušení úkonu zadavatele (založené na zjištěném relevantním stavu věci a jeho právním posouzení) lze tak realizovat pouze tehdy, jsou-li splněny všechny podmínky pro to, aby bylo právně možné o návrhu rozhodnout. Vytýká-li navrhovatel Úřadu, že byl povinen projednat bezpředmětný návrh, tak tato námitka je nedůvodná.
56. Navrhovatel rovněž spatřuje pochybení Úřadu v tom, že se v daném správním řízení nezabýval tím, zda zadavatel spáchal správní delikt.
57. Ve správním řízení o návrhu nelze současně rozhodovat o správním deliktu zadavatele. Správní řízení o správních deliktech v režimu zákona Úřad zahajuje vždy z moci úřední (ex offa), nikoliv na návrh, který směřuje proti úkonu zadavatele a k jeho zrušení (případně zrušení celého zadávacího řízení). Správní řízení zahájené na návrh a správní řízení o správním deliktu zahájené z moci úřední se kromě aktu zahájení odlišují předmětem (věcí, o níž je vedeno správní řízení) okruhem účastníků, procesními právy těchto účastníků a procesními povinnostmi Úřadu. Předmět správního řízení zahájeného na návrh je určen obsahem toho kterého návrhu (proti jakému úkonu zadavatele navrhovatel brojí, v čem navrhovatel spatřuje porušení zákona a čeho se domáhá). Předmětem, resp. věcí, o níž je rozhodováno ve správním řízení o správním deliktu, je sám správní delikt (k tomu např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu 15. 1. 2008, sp. zn. 2 As 34/2006, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod číslem 5/2008). Úřad o případném správním deliktu zadavatele, spáchaného v předmětném zadávacím řízení, je povinen rozhodovat pouze v řízení zahájeném v souladu se zákonem a správním řádem (tj. dle ustanovení § 113 zákona ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 správního řádu), nikoliv však ve správním řízení zahájeném na základě návrhu navrhovatele.
58. Námitka, že Úřad neposuzoval, zda se zadavatel návrhem napadenými úkony dopustil správního deliktu, je tak nedůvodná, napadené rozhodnutí není z tohoto důvodu nesprávné nebo nezákonné. Samotné posouzení důvodnosti zahájení správního řízení o správním deliktu je plně v pravomoci správního orgánu prvního stupně; odvolací správní orgán není oprávněn ukládat ani doporučovat v rozhodnutí o rozkladu, aby správní orgán prvního stupně zahájil z moci úřední správní řízení o jiné věci (o správním deliktu).

Nedodržení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí Úřadem

59. Navrhovatel Úřadu vytýká, že kupní smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena až 77 dní po zahájení správního řízení; Úřad měl dostatečný časový prostor, aby rozhodl v meritu.
60. K námitce uvádím, že navrhovatelův výpočet délky doby od zahájení správního řízení do uzavření smlouvy na veřejnou zakázku je správný, ale pro posouzení délky lhůty

pro vydání rozhodnutí v tomto správním řízení ve smyslu ustanovení § 71 správní řádu irelevantní. Ze správního spisu naopak vyplývá, že zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku 64 dnů poté, co začala běžet lhůta pro vydání rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 71 správního řádu, přičemž nelze konstatovat, že by konkrétní průběh správního řízení vedeného Úřadem a procesní aktivita účastníků nebyly nevýznamné.

61. Správní řízení bylo zahájeno dne 3. 10. 2013 (dnem dojití návrhu navrhovatele), ale lhůta pro vydání rozhodnutí počíná běžet ve smyslu ustanovení § 114 odst. 7 zákona (ve znění zákona účinném v době zahájení zadávacího řízení, tj. dne 23. 5. 2013) od okamžiku doručení vyjádření dle ustanovení § 114 odst. 6 zákona (*dle ustanovení § 114 odst. 6 zákona je zadavatel povinen zaslat Úřadu své vyjádření k obdržnému návrhu do 7 dnů od jeho doručení*).
62. Ze správního spisu vyplývá, že dne 10. 10. 2013 zadavatel doručil Úřadu své vyjádření; od tohoto dne ve smyslu ustanovení § 114 odst. 7 zákona začala běžet lhůta pro vydání rozhodnutí (dle ustanovení § 71 správního řádu). Ze správního spisu dále vyplývá, že Úřad ve výroku 2. usnesení č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-199944/2013/514/AŠu ze dne 16. 10. 2013 s odkazem na ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušil správní řízení do doby uplynutí lhůty určené ve výroku 1. tohoto usnesení (ve výroku 1. usnesení Úřad určil lhůtu pět dnů ode dne doručení tohoto usnesení k doplnění návrhu o doklad o složení kauce). Navrhovatel v podání ze dne 22. 10. 2013 konstatuje, že usnesení mu bylo doručeno dne 18. 10. 2013 (na tomto místě uvádím, že v samotném správním spise však absentuje doklad o doručení citovaného usnesení), a tedy lhůta určená výrokem 1. usnesení uplynula dne 23. 10. 2013. Dne 23. 10. 2013 navrhovatel návrh ve lhůtě doplnil.
63. Správní řízení tak bylo přerušeno od dne 18. 10. 2013 (včetně) do 23. 10. 2013 (tj. celkem 6 dnů). Dle ustanovení § 71 odst. 4 správního řádu platí, že o dobu nezbytnou k opatření údajů podle ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu lhůty pro vydání rozhodnutí neběží. Úřad tak opatřoval ve smyslu ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu podklady od navrhovatele, které byl oprávněn dle zákona vyžadovat, neboť ve smyslu ustanovení § 114 odst. 3 zákona je navrhovatel povinen k návrhu přiložit doklad o složení kauce dle ustanovení § 115 zákona, což však navrhovatel při uplatnění návrhu dne 3. 10. 2013 neučinil. Po dobu přerušování správního řízení tak lhůta pro vydání rozhodnutí neplynula.
64. Lhůta pro vydání rozhodnutí tak začala běžet dnem 10. 10. 2013 do 18. 10. 2013, kdy Úřad přerušil správní řízení, a následně ode dne 23. 10. 2013 běh lhůty pro vydání rozhodnutí pokračoval.
65. Vytýká-li pak navrhovatel Úřadu, že překročil lhůtu pro vydání rozhodnutí čtyřnásobně, pak uvádím, že nelze bez dalšího odhlédnout od konkrétní procesní aktivity Úřadu. Navrhovatel v této souvislosti poukazuje na to, že Úřad ve správním řízení prodlužoval k žádosti *vybraného uchazeče* lhůtu určenou účastníkům pro uplatnění důkazních a jiných návrhů, aniž by zkoumal, zda tato žádost není účelová nebo zda jejím vyhověním nebude porušena rovnost účastníků.
66. Ze správního spisu vyplývá, že Úřad poté, co navrhovatel odstranil vadu svého vlastního návrhu tím, že doplnil návrh o doklad o doručení kauce (dne 23. 10. 2013), vydal dne 7. 11. 2013 usnesení č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-20903/2013/514/AŠu, kterým určil účastníkům lhůtu do 14. 11. 2013 (ve které byli účastníci oprávněni navrhopat důkazy, činit

jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko). Tento postup Úřad shledávám v souladu se zákonem a se smyslem a logikou vedení správního řízení. Jakmile bylo tedy postaveno najisto, že návrh navrhovatele je právně perfektní, Úřad určil lhůty účastníkům, ve které byli oprávněni navrhnout důkazy (či činit jiné návrhy) a vyjádřit v řízení své stanovisko.

67. Dne 14. 11. 2013 uplatnil navrhovatel důkazní návrhy a navržené důkazy rovněž předložil Úřadu. Vzhledem k tomu, že Úřad účastníkům řízení určil lhůtu do 14. 11. 2013 a téhož dne předložil navrhovatel Úřadu důkazy, bylo plně na místě a v souladu s rovností účastníků správního řízení při uplatňování procesních práv dle ustanovení § 7 odst. 1 správního řádu prodloužit účastníkům lhůtu pro uplatnění důkazních návrhů (nebo jiných návrhů) a pro vyjádření svého stanoviska. Úřad tak učinil usnesením č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-22624/2013/514/AŠu ze dne 20. 11. 2013, v jehož výroku 1. určil lhůtu do 27. 11. 2013, ve které účastníci byli oprávněni navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko. Úřad tak umožnil účastníkům řízení (vybranému uchazeči a zadavateli), aby se mohli případně nově předloženým důkazům navrhovatele procesně bránit či zaujmout jiné stanovisko. Úřad zachoval účastníkům správního řízení při uplatnění procesních práv rovné postavení, když po předložení důkazů navrhovatel v souladu se zásadou *rovností zbraní*, umožnil vybranému uchazeči a zadavateli reagovat na nově předložený důkaz svými případnými důkazními návrhy.
68. Argumentuje-li dále navrhovatel, že *„otázkou zůstává, zda vybraný uchazeč nakonec prodloužené lhůty k navrhování důkazů využil“*, uvádím, že Úřad je povinen ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 a odst. 2 správního řádu jednat tak, aby byla zajištěna rovnost účastníků (dotčených osob) při uplatnění procesních práv, a to bez ohledu na to, zda ten který účastník své procesní právo využije či nikoliv. Podstatou procesních práv účastníků ve správním řízení je, zda a jakým způsobem své procesní právo v rámci autonomie své vůle uplatní či nikoliv; okolnost, že účastník v řízení procesní právo neuplatní, nemá a nesmí mít vliv na jeho rovné postavení účastníků (před zákonem) ve správním řízení. Námitka navrhovatele je proto nedůvodná.
69. K překročení lhůty pro vydání rozhodnutí Úřadem uvádím, že shora zjištěný postup Úřadu ve spojení s procesním chováním účastníku při vedení řízení jsou významné pro posouzení délky správního řízení ve smyslu ustanovení § 71 správního řádu. K následnému procesnímu vývoji správního řízení uvádím, že Úřad ve výroku 2. usnesení č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-22624/2013/514/AŠu ze dne 20. 11. 2013 určil lhůtu navrhovateli, ve které byl povinen předložit originál znaleckého posudku znalce PhDr. Tomáše Mikulaščíka ze dne 5. 11. 2013, jehož provedení navrhl, a dále doložit originál plné moci pro JUDr. Svatavu Hilgartovou k zastupování navrhovatele ve správním řízení.
70. Úřad následně přípisem č. j. ÚOHS-S609/2013/VZ-24218/2013/514/AŠu ze dne 11. 12. 2013 v rámci opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí požádal obchodní společnost Institut pro testování a certifikaci, a.s., se sídlem tř. T. Bati 299, 764 21 Zlín, o informaci, zda *„zkoušené vzorky obuvi vybraného uchazeče (...) polobotky R ČR 2012 celoroční (...) polobotky P ČR letní 2012 perforované (...) svým celkovým vzhledem, konstrukčním, materiálovým a barevným provedením odpovídají Technickým podmínkám, které jsou součástí nabídky vybraného uchazeče (...) a které byly opatřeny plombou Institutu pro testování a certifikaci a.s. (...), zejména zda předložené vzorky splňují svými parametry požadavky na zde uváděnou obvodovou skupinu H, a dále zda to, že tyto technické podmínky*

byly opatřeny plombou zároveň znamená, že odpovídají Technickému popisu – Specifikaci předmětné veřejné zakázky“. Dne 17. 12. 2013 Institut pro testování a certifikaci, a.s. poskytl Úřadu své sdělení k této žádosti. Následně dne 19. 12. 2013 zadavatel Úřad oznámil zadání veřejné zakázky, což se stalo poté, co uplynulo 64 dní, ve kterém běžela lhůta pro vydání rozhodnutí dle ustanovení § 71 správního řádu.

71. Dle ustanovení § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ.
72. V daném případě se také jednalo o zvlášť složitý případ, a proto Úřad byl povinen vydat rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů dle ustanovení § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu (ode dne doručení vyjádření zadavatele Úřadu ve smyslu ustanovení § 114 odst. 7 zákona).
73. Závěr o složitosti dané případu odůvodňuji následujícím. Navrhovatel kromě jiného spatřuje porušení zákona zadavatelem v tom, že zadavatel byl povinen se zabývat, zda podešev (kterou předložil v zadávacím řízení v rámci vzorku obuvi vybraný uchazeč) je nebo není autorským dílem ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**autorský zákon**“). Navrhovatel argumentuje, že vybraný uchazeč nesplnil zadávací podmínku, a totiž, že nabízené zboží nemá právní vady ve smyslu ustanovení § 443 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**obchodní zákoník**“); dle navrhovatele je-li jednou ze zadávacích podmínek, aby nabízené zboží nemělo právní vady, je zadavatel povinen se právními vadami zboží vybraného uchazeče vypořádat, a nikoliv pouze odkázat na stanovisko vybraného uchazeče. Vzhledem k tomu, že argumentace navrhovatele směřuje právě k tomu, zda zadavatel skutečně pochybil, když se nezabýval tím, zda podešev poskytnutá vybraným uchazeče je nebo není autorským dílem ve smyslu autorského zákona, mám za to, že případ tohoto správního řízení je zvlášť složitým. Převážná část argumentace navrhovatele odkazuje především na autorskoprávní ochranu, přičemž ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 písm. b) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, rozhodují krajské soudy jako soudy prvního stupně ve sporech o nárocích vycházejících z autorského zákona, což samo o sobě řadí autorskoprávní ochranu k těm složitějším právním otázkám.
74. V době, kdy zadavatel oznámil Úřadu zadání veřejné zakázky (tj. dne 19. 12. 2013), Úřad postupoval v souladu ustanovením § 71 správního řádu, přičemž 4 dny, které zákonem předpokládanou délku přesahují, jsou dány nutností Úřad opatřit si odborné stanovisko od obchodní společnosti Institut pro testování a certifikaci, a.s., jež bylo Úřadu poskytnuto dne 17. 12. 2013.
75. Námitka navrhovatele, že Úřad účelově prodlužoval délku správního řízení, považuji za zcela nedůvodnou.

Újma navrhovatele způsobená nesprávným úředním postupem Úřadu

76. Navrhovatel vytýká Úřadu, že se dopustil celé řady procesních pochybení, v jejichž důsledku navrhovateli vznikla těžko nahraditelná újma na jeho právech, přičemž poslední procesní

chybou je dle navrhovatele zastavení správního řízení dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

77. K námitce navrhovatele uvádím, že Úřad vedl správní řízení správně a zákonně. Pokud je navrhovatel přesvědčen, že Úřad ve správním řízení porušil zákonem (nebo správním řádem) mu uloženou právní povinnost nebo povinnosti, v důsledku čehož vznikla navrhovateli újma na jeho právech, případně škoda, uvádím, že o takovém nároku po jeho řádném uplatnění v režimu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), autoritativně rozhodují výhradně soudy (ustanovení § 14 odst. 3 citovaného zákona).
78. Z uvedeného důvodu nelze o této námitce vůbec mít za to, že se jedná o takovou námitku rozkladu ve smyslu ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, neboť se nejedná o údaj o tom, v čem navrhovatelem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost napadeného usnesení nebo řízení, jež jeho vydání předcházelo. Tvrzení navrhovatele, že mu vznikla v důsledku postupu Úřadu újma (škoda), neoznačuje ve smyslu § 89 odst. 2 věty třetí správního řádu vadu řízení ve věci tohoto správního řízení, o níž lze mít důvodně za to, že mohla mít vliv na soulad napadeného usnesení s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost.

VI. Závěr

79. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
80. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. družstvo Mega Trans – výrobní družstvo invalidů, Kopaninská 207, 252 25 Ořech
2. Česká republika – Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha - Holešovice
3. BLAŽEK PRAHA a.s., U továren 261/27, 102 00 Praha 10 – Hostivař

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy